

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. év május hó 15. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A különösen súlyos hátrányt okozva elkövetett emberrablás büntette és más bűncselekmény miatt I. rendű vádlott és társai ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 13.B.245/2002/204. számú ítéletét I. rendű és II. rendű vádlott vonatkozásában **helybenhagyja** azzal, hogy az első fokú ítélet bevezető részében a 2006. december 20-i tárgyalási napot is fel kell tüntetni.

I. rendű vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 7.800 (hétezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság a 2007. december 12. napján kihirdetett 13.B.245/2002/204. számú ítéletével az I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki emberrablás büntetében, mit társtettet, ezért őt 2 évi - 5 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. a II. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki emberrablás büntetében, mint társtettet, ezért őt 2 évi - a végrehajtás tekintetében 4 évi felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. A III. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki emberrablás büntetében, mint bűnsegédet, ezért őt 1 évi és 6 hónapi - a végrehajtás tekintetében 3 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. A vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt, a szabadságvesztés végrehajtása esetére annak tartamába beszámítani rendelte. A IV. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki önbíráskodás büntetében, mint bűnsegédet, ezért őt 400 napi tétel, napi tételenként 200 forint, összesen 80.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A vádlott által őrizetben töltött idővel 2 napi tételnek megfelelő 400 forintot lerovottnak tekintett. Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről és azok kiadásáról. Az eljárás során felmerült 608.546 forint bűnügyi költségből az I. rendű vádlottat 324.278 forint, a II. rendű vádlottat 81.754 forint, a III. rendű vádlottat 163.920 forint, míg a IV. rendű vádlottat 38.594 forint megfizetésére kötelezte.

A kihirdetett ítéletet az ügyész valamennyi vádlott vonatkozásában tudomásul vette.

Az ítélet ellen az I. rendű vádlott és védője felmentésért a II. rendű vádlott és védője a 3 napi gondolkodási időn belül elsődlegesen felmentésért, másodlagosan enyhítésért jelentett be fellebbezést, a III. rendű vádlott és védője a tárgyaláson, a IV. rendű vádlott és védője, a 3 napi gondolkodási időn belül, az ítéletet tudomásul vette. Az ítélet így a III. rendű vádlott vonatkozásában 2007. december 12-én jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált, míg a IV. rendű vádlott vonatkozásában 2007. december 17-én jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.453/2003/7. számú átiratában a Fővárosi Bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta ugyanakkor az első fokú ítélet rendelkező részét indítványozta kiegészíteni azzal, hogy a bíróság 2006. december 20-án is tartott tárgyalást.

Az I. rendű vádlott védője a fellebbezését írásban is megindokolta és ebben kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás ellentétes a bizonyítékok tartalmával és több ponton iratellenes, ezért megalapozatlan. A bizonyítási eljárás során ugyanis egyértelműen megállapítható volt, hogy a sértett nem a valóságnak megfelelően adta elő a történeteket, a vallomásaiban foglaltakat az 1-es tanú valamint a sértett szülei is cáfolták. Ennek ellenére az elsőfokú bíróság alapvetően elfogadta a sértett vallomását. A vádlottak és a sértett vallomása közötti ellentmondások feloldása érdekében szükséges lett volna a sértett személyes meghallgatása, ezt azonban az elsőfokú bíróság elmulasztotta. Indítványozta, hogy a fellebbviteli bíróság az ügyben tűzzön ki tárgyalást és arra a sértett idézze meg és hallgassa meg tanúként. Álláspontja szerint a sértett által tett írásbeli vallomás felhasználása sértette a közvetlenség elvét. Erre figyelemmel a tényállás megalapozatlan, védenccé bűnössége nem bizonyítható, ezért felmentésre tett indítványt.

A nyilvános ülésen az I. rendű vádlott védője perbeszédét az írásbelivel egyezően terjesztette elő és fenntartotta a sértett meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát.

A II. rendű vádlott védője perbeszédében arra hivatkozott, hogy védenccé nem követett el bűncselekményt, mert maga is fenyegetett helyzetben volt az I. rendű vádlott agresszív magatartása miatt. Igyekezett enyhíteni a sértett helyzetén és homeopátiás szereket adott neki, hogy szenvedéseit enyhítse. Védenccé a tárgyalás során mindvégig következetesen vallotta, hogy a sértettet nem bántalmazta és arra törekedett, hogy az mielőbb elkerüljön a lakásból. Ugyanakkor ténybelileg beismerte, hogy a sértettet a pincében tartották, és az asztalhoz volt kötözve. Utalt arra is, hogy a sértett írásbeli vallomásai aggályosak, mert azok nem minden részletükben fedik a valóságot. Elsődlegesen védenccé felmentésére, másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt.

A II. rendű vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában arra hivatkozott, hogy az I. rendű vádlott őt megfenyegette, kényszerűségből vett részt a cselekmény elkövetésében, igyekezett enyhíteni a sértett helyzetén. Ezek miatt nem érezte bűnösnek magát.

A bejelentett védelmi fellebbezésekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet és az azt megelőző eljárást a Be.348.§ (2) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. A felülbírálat azonban a Be.349.§ (1) bekezdésében foglaltakra tekintettel csak az I. rendű és a II. rendű vádlottra vonatkozott, mivel az első fokú ítélet a III. rendű vádlott vonatkozásában 2007. december 12-én, a IV. rendű vádlott tekintetében 2007. december 17. napján jogerőre emelkedett.

A felülbírálat során a fellebbviteli bíróság megállapította, hogy az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság a perrendi szabályok megtartásával folytatta le az eljárást, az ügyben fellelhető bizonyítékokat felkutatta és azok gondos mérlegelése alapján állapította meg az ítéleti tényállást.

A védőknek a tényállás megalapozottságát támadó fellebbezése nem alapos.

Az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság ítéletében részletesen értékelte a sértett a nyomozati eljárás során tett vallomását, valamint a bírósági eljárásban két alkalommal tett írásbeli vallomását. Ezeket egybevetette a vádlottak vallomásával, valamint az ügyben kihallgatott tanúk vallomásával és ezek alapján azt állapította meg, hogy az I. rendű és a II. rendű vádlottak, de a III. rendű és a IV. rendű vádlottak is lényegében ténybelileg elismerték a terhükre rótt bűncselekmény elkövetését. Az I. és II. rendű vádlottak elismerték, hogy a sértettet fogvatartották, fogvatartása során a II. rendű vádlott pincéjében lekötözték, ennek során sérüléseket is szenvedett és szabadon bocsátását követelés teljesítésétől tették függővé, ennek érdekében a sértett szüleit telefonon felhívták és tőlük 8 millió forintot követeltek. A sértettnek a II. rendű vádlott házában pincéjében történt fogvatartását a II. rendű vádlottnál alkalmazásban álló 2-es érdektelen tanú is megerősítette, hallott a sértett bántalmazásáról és lekötözéséről is.

Az elsőfokú bíróság a tényállás megállapítása során a sértett vallomásait csak abban a körben fogadta el és vette bizonyítékul figyelembe, amely vallomásokat az ügy egyéb adatai is, így a vádlottak ténybeli beismerő vallomása, valamint az ügyben kihallgatott tanúk vallomása alátámasztottak. Erre figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a sértettet személyesen nem hallgatta meg, hanem a nyomozati és az írásbeli vallomásait fogadta el ítélezése alapjául, mivel azokat a megvizsgált objektív bizonyítékok is alátámasztották. A fellebbviteli bíróság erre tekintettel nem értett egyet az I. rendű védő által előterjesztett, és a sértett meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítvánnyal, ezért azt elutasította.

A fellebbviteli bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy az első fokon eljáró Fővárosi Bíróság az I. és II. rendű vádlottak részbeni tagadásával szemben

részletesen és körültekintően megindokolta ítéletében, hogy mely bizonyítékokat és miért fogadott el, ezért a védőknek a tényállás megalapozottságát támadó álláspontja nem volt megalapozott. A védők ugyanis az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapjául szolgáló bizonyítékoknak az újraértékelését célozták, ez azonban megalapozott tényállás mellett, a felülmérlegelés tilalma miatt a fellebbviteli eljárásban eredményre nem vezethetett (Be.351.§ (1) bekezdés).

A fellebbviteli bíróság az előzőekben kifejtettek alapján úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság ítélete lényegében megalapozott, azonban az I. rendű vádlott személyi körülményei tekintetében kiegészítésre szorul, ugyanis a vádlott ellen folyamatban volt büntetőeljárás időközben befejeződött. Az ide vonatkozó bírósági határozatokat a fellebbviteli bíróság beszerezte és ezek alapján a Be.352.§ (1) bekezdés a./ pontja alkalmazásával az I. rendű vádlott személyi körülményeit azzal egészíti ki, hogy „az I. rendű vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2006. november 7. napján kihirdetett 30.B.1858/2003/59. számú ítéletével jelentős kárt okozó, folytatólagosan, üzletszerűen elkövetett csalás büntette és folytatólagosan elkövetett magánokirat hamisítás vétsége miatt halmazati büntetésül 2 évi - a végrehajtás tekintetében 5 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. A Fővárosi Bíróság a 2008. január 15. napján kelt 22.Bf.6929/2007/4. számú végzésével az első fokú ítéletet helybenhagyta."

A fenti kiegészítéssel a tényállás már minden tekintetben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a fellebbviteli bíróság így fogadta el felülbírálatá alapjául.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlottak bűnösségére és törvényesen minősítette a vádlottak cselekményét is. Kellő indokát adta annak, hogy a módosított ügyészi indítvánnyal egyezően, miért nem különösen súlyos hátrányt okozva elkövetett emberrablás büntettének minősítette az I. és II. rendű vádlottak cselekményét. Megfelelően indokolta azt is, hogy a sértett tekintetében csak azt lehetett megállapítani, hogy ténylegesen három napig tartott a fogvatartása, ugyanakkor arra nem merültek fel adatok, hogy fogvatartásának körülményei olyan embertelenek lettek volna, amely a súlyosabb minősítést megalapozták volna. Nem merült fel arra sem adat, hogy a sértett terhére elkövetett bűncselekmény neki súlyos testi vagy lelki sérülést okozott volna. Erre utal az első fokú ítélet 23. oldalának első bekezdésében tett megállapítás is a sértett tartózkodásával kapcsolatban, amely megállapítással a fellebbviteli bíróság is egyet értett.

Az előzőekben írtak alapján tehát törvényesen minősítette az elsőfokú bíróság az I. rendű és a II. rendű vádlott cselekményét a Btk.175/A.§ (1) bekezdésébe ütköző emberrablás büntettének, amelyet a Btk.20.§ (2) bekezdése szerinti társtettesként valósítottak meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen tárta fel az I. és II. rendű vádlottak vonatkozásában a bűnösségi körülményeket és ezekkel arányban állóan határozta meg mindkét

vádlott tekintetében az alkalmazott joghátrányt. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint az eset összes körülményeire, különösen a jelentős időmúlásra és a vádlottak egészségi állapotára tekintettel megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a büntetés célja mindkét vádlott esetében a szabadságvesztés végrehajtása nélkül, annak próbaidőre történő felfüggesztése mellett is elérhető. A próbaidő tartama is igazodik a cselekmény tárgyi súlyához és a vádlottak személyi körülményeihez. A kifejtettekre tekintettel a fellebbviteli bíróság nem látott lehetőséget egyik fellebbezéssel érintett vádlottnál sem a büntetés enyhítésére.

A Fővárosi Bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért az ítéletet a Fővárosi Ítéltábla a Be.370. §-ára figyelemmel a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta, azzal, hogy az elsőfokú ítélet bevezető részében a 2006. december 20-i tárgyalási napot is fel kell tüntetni, ugyanis az elsőfokú bíróság ezen a napon is tartott tárgyalást, de a tárgyalási napok felsorolásából ez kimaradt.

Az I. rendű vádlott kirendelt védőjének eljárásával kapcsolatban a nyilvános ülésen 7.800 forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére a Be.338.§ (1) bekezdés alapján a fellebbviteli bíróság a vádlottat kötelezte.

A végzés ellen a Be.386.§ (1) bekezdésére figyelemmel további fellebbezésnek nincs helye.

Budapest, 2008. év május hó 15. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.. Hildenbrand Róbert s.k.. Rédei Géza s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Fővárosi Bíróság 13.B.245/2002/204. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.64/2008/8. számú végzése folytán az I. rendű és a II. rendű vádlott vonatkozásában 2008. május 15. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés kivételével végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2008. év május hó 15. napján

Dr. Szigeti Ágnes s.k.

a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

bírósági ügyintéző